Küçük Flamingo

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Flamingo

Aysel Banu YAVUZAL

Geniş, sığ bir lagünün kıyısında, küçük bir flamingo uzun ince bacakları üzerinde duruyordu. Tüyleri yumuşak ve soluk pembeydi, kıvrık boynu nazik bir soru işareti gibi bükülüyordu. Diğer kuşların su sıçratıp cıvıldamasını izleyen büyük, yuvarlak, koyu renk gözleri vardı. Ama yaklaştığında kuşlar sustu. Kendini çok uzun, çok pembe, çok tuhaf hissetti.

Her sabah küçük flamingo ılık suda yürür ve kendi yansımasına bakardı. Uzun bacaklar, kıvrık boyun, küçük gri-siyah gaga. Yakındaki ördekler ve martılar hiç ona benzemiyordu. Kısa bacakları, hızlı kanatları ve yüksek, rahat sesleri vardı. Keşke küçük ve sıradan olup tam aralarına karışabilseydi.

Öğleden sonra güneş suyu bir ayna gibi parlatıyordu, ama küçük flamingo yalnız kaldı. Tüylü başını bir kanadının altına soktu ve iç çekti. 'Kimse yanımda durmak istemiyor,' diye fısıldadı. 'Ben çok farklıyım.' Sazlar usulca sallandı, su dalgalandı, ama kimse cevap vermedi.

Sonra, çamurlu kıyının yakınında bir şey kıpırdadı. Kahverengi ve beyaz benekli, kısa düz gagalı, parlak ve çevik gözlü minik bir kuştu. Küçük kum kuşu meraklı ve cesur bir şekilde yaklaştı. 'Merhaba!' diye cıvıldadı. 'Ne uzun bacakların var! Yanında yürüyebilir miyim?' Flamingo büyük koyu gözlerini şaşkınlıkla kırpıştırdı.

'Benden korkmuyor musun?' diye sordu küçük flamingo. Kum kuşu tombul kahverengi gövdesini yana eğdi ve minik bir kahkaha attı. 'Neden korkayım? Gözlerin çok iyi.' Hemen ayağının yanına zıpladı, neredeyse onun ayağı kadar bile değildi. Flamingo göğsünün içinde sıcak ve yeni bir şey hissetti. 'Ben diğer kuşlardan farklıyım,' dedi usulca.

'Ben de,' dedi kum kuşu. 'Buradaki en küçük benim ve tüylerim sade kahverengi benekli.' Onun soluk pembe tüylerine baktı ve gülümsedi. 'Ama farklı olmak kötü değil. Farklı olmak ilginç!' Su kenarında birlikte durdular, uzun pembe bir kuş ve minik benekli bir kuş, ve artık ikisi de kendini yalnız hissetmiyordu.

Kum kuşu geniş suya baktı ve parlak gözleri ışıldadı. 'Bir yer biliyorum,' dedi. 'Uzun sazların ötesinde korunaklı bir lagün var. Her boydan ve renkten kuş orada dinlenir. Kimi küçük, kimi uzun. Benimle uçup görmek ister misin?' Küçük flamingonun kalbi hızlı çarptı, ama başını salladı.

Birlikte havalandılar; flamingonun uzun kanatları genişçe açıldı, kum kuşu da yanında hızlıca kanat çırptı. Parlayan suyun üzerinden, gürültücü ördeklerin ve martıların yanından uçtular. 'Yakın kal!' diye seslendi kum kuşu. Flamingonun kıvrık boynu öne uzandı ve rüzgâr tüylü başında serin ve dostça hissettirdi.

Aşağıda su parlıyor, sazlar sallanıyordu. Küçük flamingo hiç bu kadar uzağa uçmamıştı. Uzun ince bacakları arkasında sürükleniyor, soluk pembe tüyleri ışığı yakalıyordu. Yanında minik kum kuşu rüzgârdaki küçük kahverengi bir yaprak gibi neşeyle süzülüp dalıyordu. 'Neredeyse geldik!' diye cıvıldadı. 'Küçük kuyruğumu takip et!'

Sonra onu gördüler: yumuşak yeşil sazlar ve uzun otlarla çevrili sessiz, korunaklı bir lagün. Su durgun ve ılıktı, orada birçok kuş dinleniyordu. Küçük kahverengi kuşlar, uzun gri balıkçıllar, minik parlak gözlü serçeler ve büyük beyaz bir kuğu. Her boy, her renk, hepsi yumuşak güneşin altında birlikte dinleniyordu.

Küçük flamingo usulca kondu ve büyük koyu gözleriyle etrafına baktı. Kimse ona bakmadı. Kimse fısıldamadı. Gri bir balıkçıl nazikçe başını salladı ve minik bir serçe merhaba demek için yanına zıpladı. Kum kuşu gururla yanında durdu. 'Gördün mü?' dedi. 'Burası korunaklı lagün. Burada herkese yer var, tam olduğu gibi.'

Flamingo göğsünde bir şeyin gevşediğini hissetti. O kadar küçük ve benekli kum kuşuna, bir de kendi uzun pembe bacaklarına baktı. 'Ben yalnızken bana iyi davrandın,' dedi. 'Ve farklı görünmemi hiç sorun etmedin.' Kum kuşu gülümsedi. 'Dostluk benzemekle ilgili değildir,' dedi. 'İyi olmakla ilgilidir.'

Böylece küçük flamingo kalmaya karar verdi ve kum kuşu da onunla kaldı. Korunaklı lagünde yan yana dinlendiler, uzun pembe bir kuş ve minik kahverengi bir kuş. Diğer kuşlar gelip gitti ve hepsi hoş karşılandı. Farklı boylar, farklı renkler, farklı gagalar, hepsi ılık, durgun suyu birlikte paylaştı.

O günden sonra iki arkadaş sık sık başka yalnız kuşları bulmaya uçtular. 'Bizimle gel,' diye seslenirdi flamingo, kıvrık boynunu aşağı eğerek. 'Sana da bir yer var.' Kum kuşu da zıplayıp cıvıldayarak öncülük ederdi. Yavaş yavaş korunaklı lagün her boydan kuşla doldu ve hiçbiri kendini ait olamayacak kadar tuhaf hissetmedi.

Akşam olunca su, tıpkı küçük flamingonun tüyleri gibi altın ve pembe renge büründü. Uzun ince bacakları üzerinde dimdik durdu ve arkadaşına baktı. 'Eskiden farklı olmanın yalnızlık demek olduğunu sanırdım,' dedi. 'Şimdi biliyorum ki sadece özel olmak demek.' Kum kuşu küçük benekli başını onun sıcak yanına yasladı ve birlikte güneşin batışını izlediler.

Ve eğer bir gün o sessiz lagüne giderseniz, yan yana duran soluk pembe bir flamingo ile minik benekli bir kum kuşu görebilirsiniz. Dinlerseniz size farklı olmanın sorun olmadığını söylerler. Dostluk benzemekle ilgili değildir. En önemlisi iyiliği paylaşmaktır ve iyilik her zaman arkadaşları bir araya getirmenin bir yolunu bulur.